

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **P. B.**, bytom A., v zastúpení JUDr. D. H., advokátka, P. X., K., proti žalovanému: **Hlavný banský úrad**, Kammerhofská 25, Banská Štiavnica, za účasti: 1) **M. K.**, T. S.N.P. X., K., 2) **M., a.s.**, so sídlom Ul. J. H. X., B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 288-465/2011 zo dňa 28.2.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/55/2011 - 34 zo dňa 21. septembra 2011, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/55/2011 - 34 zo dňa 21. septembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Ustanovenej právnej zástupkyňi žalobcu JUDr. D. H. **p r i z n á v a** odmenu za právne služby v sume **157,09 €.**

Účastníkom 1) M. K. a 2) M. a.s., B. náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S/55/2011 - 34 zo dňa 21.9.2011, podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho právneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 288-465/2011 zo dňa 28.2.2011, ktorým žalovaný podľa ust. § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) potvrdil rozhodnutie Obvodného banského úradu v Košiciach č. 628-3438/2010 zo dňa 29.10.2010 *o zmene dobývacieho priestoru Košice* a odvolanie žalobcu zamietol. Žalobcovi ani účastníkom konania súd právo na náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o priznaní odmeny ustanovenej právnej zástupkyňi žalobcu v sume 314,18 €.

Krajský súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby tieto v odôvodnení svojho rozhodnutia vyhodnotil ako nedôvodné, poukazujúc pritom na znenie ust. § 54 ods. 1 a § 19 ods. 2 zákona o správnom konaní. Uviedol, že zákon v správnom konaní neustanovuje povinnosť účastníka konania uvádzať dôvody odvolania, keďže pre odvolacie správne konanie neplatí dispozičná zásada, ale správny orgán je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom jeho rozsahu (ust. § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní). Z uvedeného vyvodil záver, že žalovaný ako odvolací orgán nebol povinný v zmysle ust. § 19 ods. 3 zákona o správnom konaní vyzývať žalobcu na doplnenie jeho odvolania o dôvody jeho nesúhlasu s prvostupňovým správnym rozhodnutím, tak ako sa žalobca v dôvodoch svojej žaloby nazdával. Posudzujúc obsah odvolania konštatoval, že z obsahu odvolania žalobcu bolo zistiteľné, že žalobca je nespokojný s prvostupňovým správnym rozhodnutím domáhajúc sa jeho zrušenia. Tým, že žalobca neobmedzil rozsah svojho odvolania, krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného o posúdení odvolania žalobcu ako odvolania smerujúceho proti celému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Ďalej krajský súd uviedol, že zo strany žalovaného nemohlo dôjsť ani k porušeniu procesných práv žalobcu v zmysle ust. § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní, pretože žalovaný v tomto štádiu konania nedoplňoval dokazovanie a rozhodoval iba na základe podkladov zabezpečených správnym orgánom prvého stupňa. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd žalobu žalobcu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca osobne ako i v zastúpení jeho ustanovenej právnej zástupkyne. Obidve odvolania sú obsahovo totožné, pričom žalobca okrem námietky ohľadne postupu žalovaného v správnom konaní – kedy ten nepostupoval v súlade s ust. § 19 ods. 3 a ust. § 33 správneho poriadku a nevyzval žalobcu

na odstránenie nedostatkov odvolania, čím došlo podľa jeho názoru k vydaniu nezákonného rozhodnutia – namietol, že nebol predvolaný na súdne pojednávanie konané dňa 21.9.2011, o ktorom sa dozvedel až od jeho právnej zástupkyne. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný v správnom konaní nepostupoval v súlade so zákonom, keď ho nevyzval na doplnenie odvolania, čím poprel jednu zo základných zásad správneho konania a to zásadu uvedenú v ust. § 3 ods. 2 správneho poriadku – aktívnej súčinnosti účastníkov konania. Žalobca sa nestotožnil s právnym názorom prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu ohľadne povinnosti preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a to aj za situácie kedy by účastník konania neuviedol žiadne dôvody, pričom dospel k záveru, že správny orgán nebol povinný v zmysle ust. § 19 ods. 3 správneho poriadku vyzvať žalobcu na doplnenie odvolania o dôvody. Uvedené považoval žalobca za závažné procesné pochybenie, kedy rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaný správny orgán, ako i zúčastnená osoba na konaní, a to M. K..

Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu vyslovil názor o mylnej predstave žalobcu, ktorý si zamieňa priebeh správneho konania, ktoré je obsahom tretej časti zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní s odvolacím konaním, ktoré je obsahom štvrtej časti správneho poriadku, keďže sa domnieva, že by mal odvolací orgán postupovať podľa ust. § 19 ods. 3 správneho poriadku. Konštatoval, že odvolací orgán pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa o zmene dobývacieho priestoru Košice v odvolaní postupoval dôsledne podľa ust. § 59 ods. 1 správneho poriadku, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj správne konanie v celom jeho rozsahu a keďže dospel k záveru, že nie je nevyhnutné doterajšie konanie doplniť, vydal rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 59 ods. 2 správneho poriadku. V súvislosti s namietnutým porušením ust. § 33 správneho poriadku žalovaný poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia správneho poriadku, ani osobitného právneho predpisu zák. č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon), nevyplýva, že by účastník konania mal „povinnosť“ navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy, resp. že by túto povinnosť mohol splniť až počas odvolacieho konania. Z dikcie ust. § 33 správneho poriadku práve naopak vyplýva, že je vecou účastníka konania, či si uplatní svoje právo navrhovať dôkazy alebo neuplatní. Toto právo nie je

viazané na konanie vo veci, alebo na odvolacie konanie, ktoré tvoria jeden celok. Odvolateľ však ani v konaní o zmenu dobývacieho priestoru Košice, ani v odvolacom konaní nenavrhol dôkazy, pre ktoré by sa nemalo napadnuté rozhodnutie vydať resp. dôkazy, pre ktoré by mal žalovaný napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu s poukazom na ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

M. K. sa v plnom rozsahu stotožnilo s rozhodnutím krajského súdu, ktoré pokladalo po vecnej ako i právnej stránke za správne a malo za to, že postup žalovaného bol v súlade s ust. § 19 ods. 2, 3 a ust. § 33 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 1 zák. č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 44/1988 Zb.“), účelom tohto zákona je ustanoviť zásady ochrany a racionálneho využívania nerastného bohatstva, najmä pri geologickom prieskume, otváraní, príprave a dobývaní ložísk nerastov, úprave a zušľachtovaní nerastov vykonávanom v súvislosti s ich dobývaním, ako aj bezpečnosti prevádzky a ochrany životného prostredia pri týchto činnostiach.

Podľa ust. § 27 ods. 1 zák. č. 44/1988 Zb., dobývací priestor, jeho zmenu a zrušenie určí obvodný bankský úrad rozhodnutím po vyjadrení príslušného orgánu ochrany prírody 7a) a na základe záväzného stanoviska stavebného úradu. 7b)

Podľa ust. § 28 ods. 1, 4, 7 zák. č. 44/1988 Zb. veta prvá, konanie o určenie, zmenách a zrušenie dobývacieho priestoru (ďalej len "konanie o určenie dobývacieho priestoru") sa začína na návrh organizácie, obce, v ktorej katastrálnom území sa dobývací priestor nachádza, alebo na podnet obvodného bankského úradu.

Účastníkmi konania o určenie dobývacieho priestoru sú navrhovateľ, fyzické a právnické osoby, ktorých vlastnícke a iné práva k pozemkom alebo stavbám môžu byť určením dobývacieho priestoru priamo dotknuté, a obec, v územnom obvode ktorej sa dobývací priestor nachádza a fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu. 13c)

Začatie konania o určenie dobývacieho priestoru, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi obvodný bankský úrad účastníkom konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred ústnym pojednávaním. Začatie konania oznámi obvodný bankský úrad verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania nie sú známi. Pri oznámení začatia konania verejnou vyhláškou sa postupuje obdobne ako pri územnom konaní podľa osobitných predpisov. 14)

Podľa ust. § 28 ods. 8, 10 zák. č. 44/1988 Zb., Obvodný bankský úrad v konaní o určenie dobývacieho priestoru posúdi návrh predovšetkým z hľadiska ochrany a využitia nerastného bohatstva a jeho dôsledkov; pritom posúdi, či je návrh v súlade s rozhodnutím o určení chráneného ložiskového územia a či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu baní alebo lomov a požiadavkám, ktoré ustanovujú osobitné predpisy pre ochranu chránených záujmov. 11)

V rozhodnutí o určení dobývacieho priestoru vymedzí obvodný bankský úrad dobývací priestor a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia verejné záujmy v území, a rozhodne o námietkach účastníkov konania.

Podľa ust. § 41 zák. č. 44/1988 Zb., všeobecné predpisy o správnom konaní 22) sa nevzťahujú na konanie podľa § 3 ods. 3, § 5 ods. 2 až 4, § 6, 13, 14, 14a, § 27 ods. 12 až 16, § 27a a § 33 ods. 4.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 2, veta prvá zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa ust. § 19 ods. 2, 3 zákona o správnom konaní, podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

Pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Podľa ust. § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa ust. § 53 správneho poriadku, proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa ust. § 56 správneho poriadku, správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, upovedomí ostatných účastníkov konania o obsahu podaného odvolania, vyzve ich, aby sa k nemu vyjadrili, a podľa potreby doplní konanie vykonaním novo navrhnutých dôkazov.

Podľa ust. § 59 správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že konanie o zmene – zmenšenie dobývacieho priestoru „Košice“ bolo začaté na návrh mesta Košice zo dňa 19.11.2009 doplneného dňa 26.11.2009 a 28.11.2009. Listom zo dňa 18.1.2010 Obvodný bankský úrad v Košiciach oznámil účastníkom začatie konania v predmetnej veci a zároveň nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnou obhliadkou na deň 11.2.2010 o 10:00 hod. Uvedené oznámil aj verejnou vyhláškou v súlade s ust. § 28 ods. 5 zák. č. 44/1988 Zb., ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli dňa 15.1.2010. Rozhodnutím č. 628-3438/2010 zo dňa 29.10.2010 Obvodný bankský úrad v Košiciach rozhodol o zmene dobývacieho priestoru „Košice“ tak, že pre organizáciu M. a.s. určil zmenu dobývacieho priestoru „Košice“ s tým, že určil podmienky; Názov zmeneného – zmenšeného dobývacieho priestoru „Košice“, zmenu dobývacieho priestoru určil na dobývanie výhradného ložiska magnezitu, pričom zmenený dobývací priestor na nachádza v katastrálnom území T. v okrese K. X. a v katastrálnych územiach Č., K. a S. M. v okrese K. I v K. k., plošný obsah dobývacieho priestoru po zmene je 3.375.810,90 m², hranice sú dané uzavretým geometrickým obrazcom – nepravidelným osemnásťuholníkom s osemnástimi vrcholmi, ktorého súradnice sú určené v jednotnej trigonometrickej sieti katastrálnej oproti pôvodnému, ktorý mal plošný obsah 3.531.484 m² na povrchu vymedzený geometrickým obrazcom – dvadsaťuholníkom, súradnice vrcholov boli určené v jednotnej trigonometrickej sieti katastrálnej. V rozhodnutí určil aj obmedzenia a osobitné technické podmienky dobývania. Zároveň v bode II. v súlade s ust. § 28 ods. 10 zák. č. 44/1988 Zb. zamietol vznesené námietky účastníkov konania. Medzi vznesenými námietkami bola aj námietka žalobcu. Správny orgán sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s námietkami účastníkov konania, ktorých podstata spočívala v obavách o zmenu resp. zrušenie záhradkárskeho lokalít a obmedzenia ich využívania na rekreačné účely a následnej výstavby nových objektov vysporiadal tak, že ich zamietol, pričom konštatoval, že určením zmeny – zmenšenia dobývacieho priestoru nedôjde k ohrozeniu práv jednotlivých vlastníkov dotknutých pozemkov slobodne nakladať a užívať svoj majetok. Rozhodnutie napadol

žalobca ako účastník správneho konania včas podaným odvolaním, ktoré podal bez písomného odôvodnenia vzhľadom na časovú náročnosť skúmania písomných materiálov tvoriacich podklad pre vydanie napadnutého rozhodnutia a tiež z dôvodu, že mu doposiaľ neboli sprístupnené zo strany správneho orgánu prvého stupňa rozhodnutia Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 24.5.2007 a 5.5.2003 o schválení zásob magnezitu na výhradnom ložisku Košice. Uviedol, že písomné odôvodnenie odvolania doručí správne orgánu v čo najkratšom čase po sprístupnení už uvedených rozhodnutí. Rozhodnutím žalovaného zo dňa 28.2.2011, č. 288-465/2011 bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zmene dobývacieho priestoru Košice potvrdené a odvolanie účastníkov konania (aj žalobcu) zamietnuté. Preskúmanie uvedeného rozhodnutia je predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného vrátane správneho orgánu prvého stupňa vyhodnotil odvolanie žalobcu ako nedôvodné. Žalobca sa nestotožnil s právnym záverom krajského súdu a naďalej vo svojom odvolaní namietal porušenie jeho procesných práv uvedených v ust. § 19 ods. 3 a ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko nebol správnym orgánom v správnom konaní vyzvaný na odstránenie nedostatkov odvolania a správny orgán mu pred vydaním rozhodnutia neumožnil vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia. Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia v dostatočnej miere vysporiadal so žalobnými dôvodmi, ktoré sú totožné s dôvodmi odvolacími a konštatoval, že žalovaný nebol povinný v zmysle ust. § 19 ods. 3 správneho poriadku vyzvať žalobcu na doplnenie jeho odvolania o dôvody jeho nesúhlasu s prvostupňovým rozhodnutím, nakoľko pre odvolacie správne konanie neplatí dispozičná zásada t.j. povinnosť odvolacieho správneho orgánu preskúmať napadnuté rozhodnutie len z dôvodov uvedených v odvolaní, práve naopak správny orgán je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, tak ako to vyplýva z ust. § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní. Krajský súd sa taktiež nestotožnil s námietkou porušenia ust. § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní, kedy dôvodil, že žalovaný správny orgán nedoplnil dokazovanie a rozhodol iba na základe podkladov zabezpečených správnym orgánom prvého stupňa. Žalobca iba poukázaním na znenie ustanovení § 19 ods. 3 a ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku považuje rozhodnutie krajského súdu za rozhodnutie vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací považuje rozhodnutie krajského súdu za vecne správne. V prvom rade je potrebné uviesť, že za podanie v zmysle ust. § 19

správneho poriadku je možné v širšom zmysle považovať aj odvolanie, ktoré je však jeho špecifickou formou. Všeobecne musí byť z podania zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Jedná sa o tzv. formálne náležitosti podania. Je pravdou, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol čoho sa domáha, avšak vychádzajúc z odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorého účelom je preskúmanie správnosti a zákonnosti vydaného rozhodnutia, pristúpil žalovaný v súlade s ust. § 59 správneho poriadku k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia v celom jeho rozsahu, vychádzajúc pritom z charakteru odvolania ako takého. Správny poriadok neustanovuje žiadne dôvody pre podanie odvolania. Treba zdôrazniť, že týmto postupom žalovaného správneho orgánu, kedy preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom jeho rozsahu, napriek formálnej absencii náležitostí odvolania t.j. čoho sa žalobca domáha, nebol žalobca žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach, práve naopak, **žalovaný preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom jeho rozsahu** a nedospel k záveru o potrebe jeho zrušenia prípadne jeho zmeny. Takýto postup žalovaného nemožno považovať za také pochybenie, ktoré by malo vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Senát Najvyššieho súdu SR, na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie sa nezrušuje len preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (bližšie pozri R 122/2003 - rozhodnutie NS SR č. 4 Sž 98-102/02).

V súvislosti s námietkou ohľadne porušenia ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v rámci prvostupňového konania bolo žalobcovi ako účastníkovi konania umožnené (list Obvodného banského úradu v Košiciach zo dňa 13.9.2010), aby sa v súlade s ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia vyjadril k podkladom rozhodnutia, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Z obsahu spisu nevyplýva, že by bolo uvedené právo žalobcovi zo strany správneho orgánu akýmkoľvek spôsobom upreté, preto túto námietku považuje odvolací súd za nedôvodnú. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že v rámci odvolacieho správneho konania žalovaný rozhodoval na základe podkladov zabezpečených správnym orgánom prvého stupňa.

Žalobca ďalej vo svojom odvolaní namietal tú skutočnosť, že nebol ako účastník konania predvolaný na súdne pojednávanie konané na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.9.2011, o ktorom sa dozvedel až z listu jemu ustanovenej právnej zástupkyne, kde by sa bol vyjadril k tvrdeniam uvedeným žalovaným, a teda, že došlo k vade konania, kedy mu ako účastníkovi bolo odňaté právo konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie závadný postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom obhajenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednes, navrhovať dôkazy a pod.). Na takúto vadu konania musí odvolací súd prihliadnuť z úradnej povinnosti, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto procesnou vadou nemožno považovať za správne. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

Z obsahu predloženého spisu odvolací súd zistil, že uznesením krajského súdu zo dňa 6.7.2011, č. k. 7S/55/2011-12, bola žalobcovi ustanovená na zastupovanie v konaní JUDr. D. H., advokátka, ktorej krajský súd doručil predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 21.9.2011. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 21.9.2011, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok, vyplynulo, že na tomto pojednávaní bola za žalobcu prítomná jeho právna zástupca JUDr. D. H..

Podľa § 30 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca alebo poverený zamestnanec súdu na jeho žiadosť za zástupcu Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného do zoznamu podľa osobitného predpisu, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov. O tejto možnosti súd účastníka poučí.

Podľa § 31 ods. 1, 2 O.s.p. ustanovený zástupca má rovnaké postavenie ako zástupca na základe plnomocenstva pre celé konanie, pokiaľ nebol ustanovený len pre určité úkony.

Ak bol za zástupcu ustanovený advokát, má rovnaké postavenie ako advokát, ktorému účastník udelil plnomocenstvo.

Podľa § 49 ods. 1 O.s.p. ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Z vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že v prípade, ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, všetky písomnosti, vrátane predvolania na pojednávanie,

súd doručuje len tomuto zástupcovi. Nie je však vylúčené, aby sa predvolanie na pojednávanie doručilo aj priamo účastníkovi. Či predvolanie na pojednávanie bude doručené okrem zástupcu aj účastníkovi závisí od zváženia súdu, ktorý tak urobí vtedy, ak považuje osobnú účasť účastníka na pojednávaní za potrebnú, napríklad ak mieni účastníka na pojednávaní vypočuť. Ak nemá účastník na pojednávaní osobne niečo vykonať, stačí, aby na pojednávanie bol predvolaný len jeho zástupca. Zástupca je totiž oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník.

Procesný postup krajského súdu, ktorý doručil predvolanie na pojednávanie ustanovenej advokátke žalobcu, bol v súlade s § 49 ods. 1 O.s.p. Rovnako tak bol v súlade so zákonom procesný postup krajského súdu, keď na pojednávaní dňa 21.9.2011 prejednal a rozhodol vec bez účasti žalobcu, avšak za prítomnosti jeho advokátky.

Z uvedených dôvodov nemožno považovať za dôvodnú žalobcovu námietku o odňatí možnosti konať pred súdom postupom krajského súdu. Realizácia procesných práv žalobcu nebola znemožnená, naopak žalobca mohol účinne obhajovať svoje práva a právom chránené záujmy prostredníctvom zvoleného zástupcu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, a preto ho v súlade s ustanovením § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný. Účastníkom 1) M. K. a 2) M. a.s., B. náhradu trov konania z dôvodu ich neuplatnenia nepriznal.

Podľa ust. § 372t O.s.p., neskončené konania, v ktorých súd za zástupcu ustanovil advokáta, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Súdom ustanovenej advokátke žalobcu súd priznal odmenu za poskytnuté právne služby v sume 157,09 €. Táto suma pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej služby (odvolanie) v sume 123,50 € podľa ust. § 11 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov + režijný paušál 7,41 € (§ 15 citovanej vyhlášky) + 26,18 € (20 % DPH podľa ust. § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) t.j. spolu 157,09 €.

Odmenu za poskytnuté právne služby ustanovenej advokátke uhradí Centrum právnej pomoci v súlade s ust. § 15 zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. novembra 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth